

ПРИВРЕДНА КОМОРА АУТО ШКОЛА СРБИЈЕ

www.autoskolesrbije.org E-mail: office@autoskolesrbije.org, tel: 063/474-034; 063/111-70-83; 025/772-711; faks 025/780-520
MB 28769466; PIB 108019082; TR EFG 250-2180000125760-17

На основу Предлога и иницијативе МУП РС Привредна комора ауто школа Србије је организовала РАПРАВУ поводом Предлога Закона о изменама Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Расправа је организована на скуповима који су одржани у Београду, Чачку и Нишу 7, 13 и 14 фебруара ове године.

На скуповима је учествовало преко 200 представника ауто школа из Србије.

Због ефикасности и рационалности код доношења основних закључака, примедби и предлога договорено је да се на скуповима разговара о примедбама и предлозима везаним за одредбе које дефинишу правни оквир за обављање послова оспособљавања кандидата за возаче, а да Законодавно правни одбор ПКАШС сачини закључке, примедбе и предлоге на остале одредбе Закона.

Напомињемо да су представници ауто школа учествовали и на јавним расправама које су организовали други заинтересовани субјекти из области безбедности саобраћаја (МУП у сарадњи са ПКС: Нови Сад, Ниш, Крагујевац и Београд, Саобраћајни факултет у Београду и неке локалне самоуправе у Србији).

ОСНОВНИ СТАВОВИ И ЗАКЉУЧЦИ

Присутни представници Ауто школа Србије су на основу ставова које је заузео Законодавно правни одбор ПКАШС, дискусија и предлога на самим скуповима заузели следеће основне ставове и закључке по предложеном материјалу:

1. Из приложеног материјала и образложења се не види да су предложене измене резултат предходне научно стручне анализе проблема везаних за одредбе постојећег Закона за које су предложене измене. Самим тим се не може закључити да су предлози измена базирани на научно стручним аргументима, већ се, напротив, стиче утисак да су базирани на појединачним, у неким случајевима и некомпетентним, мишљењима појединаца и ставовима јавности који су резултат кампања по појединим проблемима везаним за безбедност саобраћаја.
2. Предлог измена одредби Закона које су везане за оспособљавање кандидата за возаче није сачињен уз директно и активно учешће представника ЈЕДИНЕ, правно регистроване и репрезентативне асоцијације ауто школа у Републици, Привредне коморе ауто школа Србије, која окупља преко 300 ауто школа од укупно нешто више од 420 регистрованих ауто школа у Србији.
3. Присутни су једногласно закључили да се у законским одредбама "мора" пронаћи место за репрезентативне асоцијације ауто школа, као што се нашло места за удружења грађана и НВО (не владине организације).

4. Селектованим изменама, по нама, не може да се постигне основни циљ да Закон постане стручан, једнозначан и ефикасан, већ је, опет по нама, унапред јасно да ће и овај предлог веома брзо доћи на "удар" стручне јавности, те да ће се захтевати његове измене.
5. Предлагач је избегао да искористи право које му омогућују одредбе члана 47 ЈЕДИНСТВЕНИХ МЕТОДОЛОШКИХ ПРАВИЛА за израду прописа које је донео ЗАКОНОДАВНИ ОДБОР Народне скупштине Републике Србије на седници одржаној 30 марта 2010 године, а то је да предложи доношење НОВОГ ЗАКОНА, јер сматрамо да је више од половина чланова Закона потребно мењати. Наиме, Законодавно правни одбор ПКАШС је израчунао да је предлагач предложио измене у 153 члана, да је донео 14 нових чланова, али да је слободно могао да предвиди измене у још око 70 чланова који су наведени у материјалу које је припремио Одбор. Овде нису урачунате и већ изршене измене у до сада извршеним изменама и допунама 53/2010, 101/2011, 32/2013 УС и 55/14

Представници ауто школа Србије су заузели ЈАСАН СТАВ да неке предлоге предлагача не могу да прихвате НИ ПОД КОЈИМ УСЛОВИМА, јер предлагач није показао НИТИ ЈЕДАН стручни аргумент који доказује да су предлози такве природе да ће позитивно утицати на:

- Квалитет, ефикасност и рационалност процеса оспособљавања кандидата за возаче
- Ниво постигнутог знања и вештина кандидата за возаче
- Економичност обуке
- Укупну безбедност саобраћаја, као и на
- Друге параметре који су везани за обављање ове делатности

Напротив, образложење или необразлагање предлагача указује да су предложене измене директан удар на ИНТЕГРИТЕТ И ДОСТОЈАНСТВО личности запослених у ауто школама, али и самих кандидата за возаче и да могу да имају само контра ефекат по систем оспособљавања кандидата за возаче.

Из ових разлога присутни су сагласни да не могу да прихвате:

1. Одредбе дефинисане у члану 208 став 1 тачка 5 која гласи:
Тачка 5.
уређени полигон за почетну практичну обуку возача, који омогућава извођење радњи са возилом прописаних наставним програмом практичне обуке, у власништву правног лица или узет у закуп. ,
2. Одредбе дефинисане у члану 208 став 1 у ново предложеној тачки 7 која гласи:
Тачка 7.
систем за аудио-видео снимање, постављен у учионици, чије карактеристике омогућавају идентификацију свих кандидата и предавача теоријске обуке целим током часа теоријске обуке, односно кандидата и испитивача целим током теоријског испита,
3. Одредбе дефинисане у члану 208 став 1 у ново предложеној тачки 8 која гласи:

Тачка 8.

систем за аудио-видео снимање, постављен у возилу, чије карактеристике омогућавају идентификацију кандидата и испитивача целим током практичног испита, односно приказ саобраћајне ситуације на путу испред, са стране и иза возила.

4. Одредбе дефинисане у члану 229 у измењеном ставу 3 који гласи:

Моторно возило за оспособљавање кандидата за возаче категорије A1, A2, A, B, C1, C, D1 и D мора имати уређај који омогућава најмање регистровање података о тренутној позицији возила, траси кретања, пређеном путу и брзини возила, за време спровођења практичне обуке и практичног испита, односно њихову аутоматску доставу у базу података о кретању возила за оспособљавање кандидата за возаче, која представља део евиденције о оспособљавању кандидата за возаче

5. Одредбе дефинисане у члану 236 у ново предложеном ставу 8 који гласи:

Ако је испитивач из правног лица истовремено и инструктор вожње у том правном лицу не може бити члан испитне комисије на испиту кандидата за возача чију је практичну обуку вршио

Образложење за овакав став представника ауто школа је дато код образлагања саме одредбе.

Представници ауто школа Србије су заузели одређене ставове и по следећим предложеним одредбама:

ЛЕГЕНДА:

- **основним и средњим школама** – Предложене измене на које немамо примедбе
- **оспособљавање кандидата за возаче.** – Измењене које предлаже ПКАШС
- **министар надлежан за послове** – Одредбе које се бришу или мењају
- **форми коју смо навели у тачки** – коментар, образложење ПКАШС
- **исправу из које се види којим** – како гласи предлог измене

II. ОСНОВНА НАЧЕЛА БЕЗБЕДНОСТИ САОБРАЋАЈА НА ПУТЕВИМА

Члан 6.

Одговорност за спровођење мера саобраћајног образовања и васпитања у циљу стицања знања, вештина и навика неопходних за безбедно учешће у саобраћају, унапређивања и учвршћивања позитивних ставова и понашања значајних за безбедно учешће у саобраћају имају:

- 1) породица за саобраћајно образовање и васпитање деце,
- 2) органи и организације надлежни за бригу о деци за доношење програма саобраћајног образовања и васпитања деце предшколског узраста и за праћење реализације овог програма,

3) органи и организације надлежни за послове образовања за доношење плана и програма саобраћајног образовања и васпитања у предшколским установама, основним и средњим школама и за праћење реализације овог програма,

4) органи надлежни за унутрашње послове за реализацију дела програма саобраћајног образовања и васпитања у предшколским установама, основним и средњим школама на захтев ових установа, а посебно за рад школских саобраћајних патрола и саобраћајних патрола грађана,

5) органи надлежни за послове саобраћаја за унапређење саобраћајног окружења у зонама школа и другим зонама са повећаним присуством рањивих учесника у саобраћају и за унапређење понашања учесника у саобраћају у овим зонама,

6) органи надлежни за послове здравља за едукацију грађана о здравственим аспектима безбедног понашања у саобраћају,

ба) органи надлежни за послове одбране за реализацију дела програма саобраћајног образовања и васпитања у оквиру министарства одбране,

7) Агенција за безбедност саобраћаја за анализу, праћење и унапређење безбедности саобраћаја,

8) органи локалне самоуправе за подршку у планирању и спровођењу свих мера и активности саобраћајног образовања и васпитања на нивоу локалне самоуправе, као и за предузимање посебних мера заштите рањивих учесника у саобраћају и заштите у одређеним зонама,

9) предшколске установе, основне и средње школе за реализацију програма саобраћајног образовања и васпитања деце у оквиру својих надлежности,

10) стручне и научне институције које се баве безбедношћу саобраћаја за праћење ефеката и унапређење научних основа система саобраћајног образовања и васпитања,

11) средства јавног информисања за информисање грађана у погледу безбедног учествовања у саобраћају и обавештавању о последицама небезбедног понашања у саобраћају,

12) удружења и групе грађана које се баве безбедношћу саобраћаја, бригом о деци и омладини да у складу са својим делокругом рада учествују у саобраћајном образовању и васпитању,

13) средње стручне школе које образују возаче моторних возила, односно инструкторе возње, за реализацију програма образовања ових кадрова у оквиру својих надлежности,

14) правна лица која врше оспособљавање кандидата за возаче, као и репрезентативне асоцијације ових правних лица за саобраћајно васпитање и образовање учесника у саобраћају и оспособљавање кандидата за возаче.

Наставни планови и програми у предшколским установама и основним и средњим школама морају да садрже поглавља која се односе на безбедност деце и ученика у саобраћају.

Ближе прописе о садржају наставних планова и програма који се односе на безбедност деце и ученика у саобраћају доноси министар надлежан за послове образовања. Мења се и гласи:

Садржај наставних планова и програма из става 1. тачке 3) овог члана доноси министар надлежан за послове образовања на предлог Агенције за безбедност саобраћаја.

Свако правно лице које врши оспособљавање кандидата за возаче дужно је да оспособљавање спроводи на начин који обезбеђује да кандидат стекне теоријска и практична знања и вештине које су потребне за самостално и безбедно управљање возилом, у саобраћају на путу.

Образложење:

Ад1:

Присутни су сагласни са изменама у тачка 3 и 10.

Присутни су сагласни са предлогом увођења нових тачака ба и 13.

*Сагласно идеји предлагача о дефинисању нових субјеката који су одговорни за спровођење мера саобраћајног васпитања и образовања присутни су закључили да је неопходно, из разлога свеобухватности субјеката који имају значајан удео одговорности у постизању високог степена безбедности саобраћаја на путевима, да се у **члану 6** (као што је извршено у тачки ба и тачки 13) репрезентативне асоцијације ауто школа и ауто школе које врше оспособљавање кандидата за возаче именују као одговорни субјекти у васпитању и образовању једних од учесника у саобраћају у форми коју смо навели у тачки 14 става 1 овог члана.*

Наводимо као разлог и став предлагача да се у одговорне субјекте сврстају и НВО, као и друга удружења грађана.

Привредна комора ауто школа Србије није удружење грађана већ асоцијација која окупља правна лица у оквиру КОМОРСКОГ СИСТЕМА који је дефинисан и законом прописан у Србији, те је самим репрезентавни представник правних лица која врше оспособљавање кандидата за возаче, а као таква сигурно један од значајнијих субјеката у области саобраћајног васпитања и образовања учесника у саобраћају.

XI. ВОЗАЧИ

1. Услови за управљање возилом

Члан 179.

Возачка дозвола ће се издати лицу:

- 1) које испуњава старосне услове,
- 2) које испуњава здравствене услове,
- 3) које има пребивалиште или одобрен привремени боравак од најмање 6 месеци у Републици Србији,
- 4) које је положило возачки испит за возача одређене категорије моторних возила, односно скупа возила,
6. које је положило испит из прве помоћи, предлагач предлаже да се брише.
- 5) које је положило испит из прве помоћи,
- 6) коме није забрањено управљање моторним возилом, односно скупом возила.

Изузетно од одредби става 1. овог члана, возачка дозвола за управљање трактором и радном машином (категорија Ф) и мотокултиватором (категорија М) ће се издати и без прилагања доказа из става 1. тачка 5) овог члана.

У члану 179. став 3

Лицима из члана 178. ст. 3. и 4. овог закона ће се издати српска возачка дозвола на њихов захтев без полагања возачког испита и испита из прве помоћи, на основу стране возачке дозволе (осим привремених, пробних и сличних возачких дозвола) којој није истекао рок важења, под условима из става 1. тач. 1), 2), 3) и 6) овог члана. Од особља дипломатских и конзуларних представништава и мисија страних држава и представништава међународних организација у Републици Србији, под условима реципроцитета, неће се захтевати доказ из става 1. тачка 2) овог члана. Српска возачка дозвола не може се издати на основу међународне возачке дозволе. На основу стране возачке дозволе из чијег се текста не може закључити за коју категорију, односно врсту моторних возила је издата или да ли јој је истекао рок важења, може се издати српска возачка дозвола само ако подносилац захтева приложи исправу из које се види којим возилима може да управља, односно да јој није истекао рок важења.

мења се и гласи :

Странцу коме је одобрен боравак од најмање шест месеци или коме је издата дозвола за стално настањење, особљу дипломатских и конзуларних представништава и мисија страних држава и представништава међународних организација у Републици Србији, страних трговинских, саобраћајних, културних и других представништава и страних дописништава , као и држављанину Републике Србије који се врати из иностранства, односно дође у Републику Србију да у њој стално борави ће се издати српска возачка дозвола на њихов захтев без полагања возачког испита и испита из прве помоћи, на основу стране возачке дозволе (осим привремених, пробних и сличних возачких дозвола) којој није истекао рок важења, под условима из става 1. тач. 1), 2), 3) и 6) овог члана. Од особља дипломатских и конзуларних представништава и мисија страних држава и представништава међународних организација у Републици Србији, под условима реципроцитета, неће се захтевати доказ из става 1. тачка 2) овог члана. Српска возачка дозвола не може се издати на основу међународне возачке дозволе. На основу стране возачке дозволе из чијег се текста не може закључити за коју категорију, односно врсту моторних возила је издата или да ли јој је истекао рок важења, може се издати српска возачка дозвола само ако подносилац захтева приложи исправу из које се види којим возилима може да управља, односно да јој није истекао рок важења“.

Ближе здравствене услове које морају да испуњавају возачи одређених категорија моторних возила прописује министар надлежан за послове здравља.

Образложење:

Став 1 тачка 5:

На основу детаљне анализе технолошког процеса оспособљавања кандидата за возаче сматрамо да: Тачку 5. Става 1 овог члана не треба брисати, јер је то основ за подизање возачке дозволе, а не за реализацију процеса оспособљавања кандидата за возаче. Наиме по члану 206 став 2: "Оспособљавање кандидата за возаче се састоји од: теоријске обуке, практичне обуке у управљању возилом и возачког испита."

Са друге стране, ако се прихвати предлог МУПа да се ова тачка брише онда мора да се мења и став 2 који није предложен за измену.

Скуп сматра да овај услов треба брисати из члана 235 став 2 тачка 5, јер полагање прве помоћи не улази у сферу оспособљавања кандидата за возаче, па нити треба да прекида овај процес и условљава га спремношћу Црвеног крста да организује курсеве.

На остале предлоге скуп нема примедби.

2. Старосни услови за добијање возачке дозволе

Члан 180.

Возачку дозволу може добити лице које је навршило:

1. 15 година за категорију М,
2. 16 година за категорију F,
3. 15 година за категорију АМ,
4. 16 година за категорију А1,
5. 17 година за категорију В,
6. 18 година за категорију А2,
7. 18 година за категорије В1 и ВЕ,
8. 18 година за категорије С1 и С1Е,
9. 21 годину за категорије С, СЕ, D1, D1Е,
10. 24 године за категорије D и DE,
11. 24 године за категорију А, осим за лица која возачку дозволу за категорију А2 поседују најмање две године.

Изузетно од одредби из става 1. овог члана ученик средње школе који се образује за занимање возач моторних возила мора имати навршених 18 година живота за добијање возачке дозволе категорије С и СЕ.

Изузетно од става 1. овог члана, возачку дозволу за категорију С може добити лице које наврши 18 година, а за категорију D лице које наврши 21 годину ако управља возилом које користе возила ватрогасне службе и возила за очување јавног реда и мира, односно одбране.

Пробне возачке дозволе, за категорије које су предвиђене чланом 182, издаће се када возач наврши године предвиђене ставом 1 овог члана.

Образложење:

Став 1:

Овим изменама осигуравамо примену одредби члана 182 везаних за пробну дозволу.

Искористили смо прилику да предложимо раздвајање старосног услова за добијање АМ и А1 категорије, јер сматрамо да на тај начин добијамо годину дана могућег предходног искуства са АМ категоријом пре полагања за А1 категорију.

Старосну доб за добијање дозволе за В категорију померамо на 17 година како би елиминисали "избацивање" овог значајног услова из члана 182.

Став 4:

Ово је нови став који смо предложили, јер њиме дефинишемо недостатак у члану 182 о старосној доби када се добија Пробна дозвола.

3. Пробна возачка дозвола

Члан 182.

Члан 182. мења се

Лицу које испуњава све услове за управљање возилом В категорије, а није навршило 18 година живота издаће се пробна возачка дозвола кад наврши 17 година, са роком важења од једне године.

Пробна возачка дозвола се може користи само у Републици Србији.

Возач који има пробну возачку дозволу В категорије не сме да започне и управља возилом без надзора лица у возилу које има возачку дозволу В категорије у трајању од најмање пет година.

Возач који има пробну возачку дозволу не сме да управља моторним возилом у периоду од 23,00 до 5,00 сати, користи телефон и друга средства за комуникацију за време вожње.

Возач који има пробну возачку дозволу се не сме кретати брзином већом од 90% од брзине која је дозвољена на делу пута којим се креће.

Лице које врши надзор дужно је да се стара да возач возилом управља на безбедан начин и у складу са прописима.

Моторно возило, којим управља возач који има пробну возачку дозволу, мора бити означено посебном ознаком "Р", која мора бити на видљивом месту са предње и задње стране возила.

Пробна возачка дозвола ће се издати и лицу које је навршило 18 година, које први пут стиче право на управљање моторним возилима "В" категорије. На ово лице примењују се одредбе прописане у ст. 2, 4, 5. и 7. овог члана.

Пробна возачка дозвола за лица из става 8. овог члана издаје се са роком важења од једне године.

Министар надлежан за послове саобраћаја прописује посебне услове о изгледу, техничким карактеристикама и начину постављања посебне ознаке из става 9. овог члана.

и гласи:

„Пробна возачка дозвола издаје се лицу које први пут положи возачки испит за управљање моторним возилима категорија А1, А2, А, В1 и В са роком важења:

- 1) две године – лицима која су положила возачки испит са навршених 19 година живота
- 2) до навршене 21. године живота - лицима која су положила возачки испит пре навршене 19. године живота.

Изузетно од става 1. овог члана, ученицима средњих школа који се образују за занимање возач моторних возила и који су положили возачки испит за управљање возилима С и СЕ категорије, пробна возачка дозвола за управљање возилом категорије В издаје се са роком важења од једне године.

Возач који има пробну возачку дозволу не сме да:

- 3) управља возилом брзином већом од:
 - на аутопуту 110 km/h
 - на мотопуту 90 km/h
 - на осталим путевима брзином већом од 90% од брзине која је дозвољена на делу пута којим се креће
- 1) отпочне и управља моторним возилом уколико има у организму алкохола односно психоактивних супстанци
- 2) управља моторним возилом у периоду од 23.00 до 06.00 часова,
- 3) за време вожње користи користи телефон, односно друге уређаје за комуникацију, односно опрему која омогућава телефонирање без ангажовања руку,
- 4) управља возилом категорије В чија снага мотора прелази 80 kW.

Возач који има пробну возачку дозволу за управљање возилом категорије В, док не наврши 18 година живота, не сме да управља возилом без надзора лица које се налази у том возилу и које има важећу возачку дозволу за управљање возилом категорије В у трајању од најмање пет година.

Лице које врши надзор из става 4. овог члана дужно је да се стара да возач возилом управља на безбедан начин и у складу са прописима.

Моторно возило, којим управља возач који има пробну возачку дозволу, мора бити означено посебном ознакама "П", која мора бити на видљивом месту са предње и задње стране возила.

Министар надлежан за послове саобраћаја прописује посебне услове о изгледу, техничким карактеристикама и начину постављања посебне ознаке из става 6. овог члана.

Предлог ПКАШС:

Пробна возачка дозвола издаје се лицу које први пут положи возачки испит за управљање моторним возилима категорија А1 или А2 или А, В1 и В са роком важења од једне године.

Пробна возачка дозвола се може користити само у Републици Србији.

Возач који има пробну возачку дозволу не сме да:

1. управља возилом брзином већом од:
 - на аутопуту 110 km/h
 - на мотопуту 90 km/h

- на осталим путевима брзином већом од 90% од брзине која је дозвољена на делу пута којим се креће
- 2. отпочне и управља моторним возилом уколико има у организму алкохола односно психоактивних супстанци,
- 3. управља моторним возилом у периоду од 23.00 до 06.00 часова,
- 4. за време вожње користи користи телефон, односно друге уређаје за комуникацију, односно опрему која омогућава телефонирање без ангажовања руку,
- 5. управља возилом категорије В чија снага мотора прелази 80 kW.

Возач који има пробну возачку дозволу за управљање возилом категорије В, док не наврши 18 година живота, не сме да управља возилом без надзора лица које се налази у том возилу и које има важећу возачку дозволу за управљање возилом категорије В у трајању од најмање пет година.

Лице које врши надзор из става 5. овог члана дужно је да се стара да возач возилом управља на безбедан начин и у складу са прописима.

Моторно возило, којим управља возач који има пробну возачку дозволу, мора бити означено посебном ознакама “П”, која мора бити на видљивом месту са предње и задње стране возила.

Министар надлежан за послове саобраћаја прописаће посебне услове о изгледу, техничким карактеристикама и начину постављања посебне ознаке из става 7. овог члана.

Образложење:

И поред тога што су се присутни на скупу изјаснили да пробна дозвола треба да се изда ЗБОГ НЕИСКУСТА у већинама у управљању возилом и учешћу у решавању саобраћајних ситуација присутни сматрају да уз наше предлоге за измене треба, као блажу варијанту, прихватити остале предлоге предлагача иако предлагач није доставио аргументе који уакзују да су њихови предлози о ограничењима и сагласној доби оправдани.

Став 1:

Подржавамо став да је возач "двоточкаша из групе А категорија" ризичан, јер је то стручно доказано, те подржавамо предлог да и они добију пробне дозволе. Нашим предлогом елиминишемо дилему да ли ће пробну дозволу добити после полагања сваке категорије из групе А, јер то сматрамо непотребним.

Став 2 :

Овај став се мора брисати ако се усвоји наш предлог.

Став 3:

Овај став (да се пробна дозвола може користити само у Србији) је предлагач "избацио", вероватно грешком, па ми сматрамо да га треба вратити у овај члан.

7. Возачке дозволе за категорије моторних возила

Члан 195.

Возачка дозвола издаје се за управљање моторним возилима, односно скуповима возила следећих категорија:

- 1) АМ - Мопеди, лаки трицикли или лаки четвороцикли,

2) **A1** - Мотоцикли чија радна запремина мотора није већа 125 cm^3 и снаге мотора до 11 kW чији однос снаге мотора и масе возила није већи од $0,1\text{ kW/kg}$ и тешки трицикли чија снага мотора не прелази 15 kW ,

3) **A2** - Мотоцикли чија снага мотора није већа од 35 kW и чији однос снаге мотора и масе возила није већи од $0,2\text{ kW/kg}$,

4) **A** - Мотоцикли и тешки трицикли чија снага мотора прелази 15 kW ,

5) **B1** - Тешки четвороцикли,

6) **B** - Моторна возила, осим возила категорије A, A1, A2, AM, F и M, чија највећа дозвољена маса није већа од 3.500 kg и која немају више од осам места за седење не рачунајући седиште за возача,

7) **BE** - Скуп возила чије вучно возило припада категорији B, највећа дозвољена маса прикључног возила је већа од 750 kg , а није већа од 3.500 kg ,

8) **C1** - Моторна возила, осим возила категорије A, A1, A2, AM, F, M, B, D и D1, чија је највећа дозвољена маса већа од 3.500 kg , а није већа од 7.500 kg ,

9) **C1E** - Скуп возила чије вучно возило спада у категорију C1, а највећа дозвољена маса прикључног возила прелази 750 kg и највећа дозвољена маса скупа не прелази 12.000 kg , као и скуп возила чије вучно возило спада у категорију B, а највећа дозвољена маса прикључног возила прелази 3.500 kg и највећа дозвољена маса скупа возила не прелази 12.000 kg ,

10) **C** - Моторна возила, осим категорије A, A1, A2, AM, F, M, B, D и D1, чија је највећа дозвољена маса већа од 3.500 kg ,

11) **CE** - Скуп возила чије вучно возило припада категорији C, а највећа дозвољена маса прикључног возила је већа од 750 kg ,

12) **D1** - Моторна возила за превоз лица, која осим седишта за возача имају више од осам, а највише 16 седишта и чија максимална дужина не прелази осам метара,

13) **D1E** - Скуп возила чије вучно возило припада категорији D1, а највећа дозвољена маса прикључног возила је већа од 750 kg ,

14) **D** - Моторна возила за превоз лица, која осим седишта за возача имају више од осам седишта,

15) **DE** - Скуп возила чије вучно возило припада категорији D, а највећа дозвољена маса прикључног возила је већа од 750 kg ,

16) **F** - Трактори са или без прикључних возила и радне машине,

17) **M** - Мотокултиватор.

Возач возила категорије C1E, CE, D1E или DE може да управља скупом возила категорије BE.

Возач возила категорије CE може да управља скупом возила категорије DE, уколико има категорију D.

Возач возила категорије CE може да управља скупом возила категорије C1E, односно возач категорије DE категоријом D1E.

Возач возила B категорије има право да управља и лаким трициклима и лаким четвороциклима, тешким трициклима чија снага мотора није већа од 15 kW и тешким четвороциклима, као и тешким трициклима чија снага мотора је већа од 15 kW када напуни 21 годину.

Возач возила B1 категорије има право да управља и лаким трициклима, тешким трициклима чија снага мотора није већа од 15 kW, лаким и тешким четвороциклима.

Присутни на скупу предлажу да се овај став 7 мења:

Трактором и радном машином може управљати само возач који има возачку дозволу за возила категорије F.

и да гласи:

Трактором и радном машином може управљати возач који има возачку дозволу за возила категорије F и B категорије

У члану 195. став 8. мења се

Возач возила категорије A2 може да управља возилом категорије A1.

и гласи:

Возач возила категорије A2, може да управља возилом категорије A1 и категорије AM, а возач возила категорије A1 може да управља возилом категорије AM.

Возач возила категорије A, може да управља возилом категорије A1, A2 и AM, возач возила категорије C може да управља возилом C1 категорије, возач возила категорије B може да управља возилом B1 категорије и возач возила категорије D може да управља возилом D1 категорије.

Возачи категорија B, C, C1, D и D1 могу да управљају тим возилима и када им је придодато прикључно возило чија највећа дозвољена маса није већа од 750 kg.

Мотокултиватором може управљати возач који има возачку дозволу за управљање возилом било које категорије.

После става 11. додаје се нови став 12. који гласи:

У возачку дозволу уписују се све категорије возила којима возач има право да управља према одредбама овога члана.

Образложење

Став 7.

Присутни су мишљења да су и возачи B категорије спремни да безбедно управљају трактором. Нема статистичких доказа да су саобраћајане незгоде у којима су учествовали возачи трактора биле таквих карактеристика које би указивале да су изазване, јер возач није имао довољно вештине за управљање возилом.

Присутни су јмишљења да су се незгоде трактором дешавале више због управљања овим возило у саобраћају у пољима, шумама и брдима, а не на јавним путевима. Узрок незгода на јавним путевима је обично била лоша обележност трактора и терета, претовареност, а то не може да улази у опсег необучености.

Сматрамо да заиста не постоји стручно оправдање нити довољно аргументованих података који би могли да укажу да је возачу трактора потребно неко веће знање и вештине од оних које поседују возачи предложених категорија. Са друге стране би се на овај начин економски и територијално рационализовала могућност обуке ових возача у Србији.

Због тога скуп предлаже да се став 7 (Трактором и радном машином може управљати само возач који има возачку дозволу за возила категорије F.) мења и да гласи:

Трактором и радном машином може управљати возач који има возачку дозволу за возила категорије F и B (све категорије изнад B имају предходно B категорију)

Став 8.

Подржавато предложене измене везане за одредбе из става 8 и одредбе у новододатом ставу иако смо изненађени да ови очигледни пропусти нису измењени у предходних 5 измена које је овај Закон имао.

Став 12:

Подржавамо увођење новог става, јер решава дилеме које имају радници у МУПу на шалтерима при издавању возачких дозвола. Оваква одредба је постојала у "старом закону".

XII. ОСПОСОБЉАВАЊЕ КАНДИДАТА ЗА ВОЗАЧЕ

ОПШТИ ЗАКЉУЧЦИ ПО ПОГЛАВЉУ 12.

Анализом предложених измена Присутни су дошли до следећих закључака:

- Измене су уследиле, јер је предлагач тек сада уочио одређене проблеме у пракси који су по нама морали бити очекивани још при самом доношењу Закона и на које је ова Асоцијација указивала предлагачу
- Очигледна је била тежња предлагача да неке одредбе које је предходно био дефинисао у подзаконским актима пребаци у Закон како би избегао управне спорове или оцене законитости и уставности на Уставном суду које је ПКАШС покренула. Нисмо убеђени да су и ови предлози правно исправни.
- Посебно се увиђа жеља предлагача да правним лицима који се баве оспособљавање кандидата за возаче "наметне" неке обавезе које не улазе у ову област (уградња система за надзор, обавезу и одговорност за исправност ових система, и сл)
- Дефинисане су и неке обавезе које, по нама, нису у домену овог акта (пријава социјалног осигурања, допунски рад и сл)
- Са друге стране не можемо да се отргнемо утиску да предлагач није имао жељу и вољу да изађе у сусрет предлозима Асоцијације ових правних лица иако су, по нама, ови предлози веома стручно аргументовани. Заиста не можемо да схватимо да предлагач није имао слуха за жеље:
 - ✓ да се у Закону остави препознатљив назив за ова правна лица "АУТО ШКОЛА", јер га као таквог познаје и

vozački instruktor u školi za vožnju.

 Европска унија.
 - ✓ да се прецизније дефинише појам средње стручне школе, јер је, на пример, и "млекарска школа – стручна.
 - ✓ да се уваже јасни показатељи о територијаној распрострањености ауто школа које имају дозволу за рад, те да се променом услова за отварање ауто школа омогући рационалније и праведније коришћење ових услуга свим грађанима Србије
 - ✓ да се поштује директива Европске уније везана за ову област, посебно у вези испитивача, као и обавезе обуке (и теоријске и практичне) и поседовања полигона.
 - ✓ И сл.

1. Опште одредбе

Члан 206.

Оспособљавање кандидата за возаче је делатност од општег интереса која има за циљ да кандидат за возача стекне теоријска и практична знања и вештине потребне за самостално и безбедно управљање возилом у саобраћају на путу.

Оспособљавање кандидата за возаче се састоји од: теоријске обуке, практичне обуке у управљању возилом и возачког испита.

Члан 207.

Оспособљавање кандидата за возаче, може да обавља само привредно друштво, **јавно предузеће** или средња стручна школа у својој организационој јединици, који испуњавају прописане услове и који за то добију дозволу.

Дозволом из става 1. овог члана може се одредити да се у правном лицу из става 1. овог члана може обављати обука кандидата за возаче само појединих категорија возила.

Дозволу из става 1. овог члана издаје Министарство унутрашњих послова.

Став 4. мења се

Уколико привредно друштво обавља друге делатности осим оспособљавања кандидата за возаче, односно ту делатност обавља ван седишта, оснива огранак привредног друштва у којем се искључиво обавља делатност оспособљавање кандидата за возаче, који се у складу са прописима уписује у регистар привредних друштава. **и гласи:**

Ако правно лице из става 1. овог члана оспособљавање кандидата за возаче обавља ван територије организационе јединице министарства унутрашњих послова (полицијске управе) на којој се налази седиште правног лица, мора основати огранак, односно другу прописану организациону целину, и за исти добити дозволу из става 1. овог члана“

Након става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

Изузетно од одредби става 4. овог члана:

- 1. министарство унутрашњих послова може дозволити да правно лице практични испит спроводи на територији насељеног места које није на територији полицијске управе на којој се налази седиште правног лица, при чему правно лице не мора оснивати огранак, односно другу прописану организациону целину, и за исти добити дозволу, ако насељено место које је седиште привредног друштва не испуњава прописане услове за спровођење практичног испита;**
- 2. правно лице практичну обуку кандидата за возаче може спроводити на свим путевима на територији Републике Србије под условом да час практичне обуке почне и завршава се на територији полицијске управе на којој се налази седиште правног лица.**

Дозволу из става 1. овог члана не може добити правно лице над којим је отворен поступак стечаја.

Уколико је правном лицу које врши оспособљавање кандидата за возаче, до датума подношења захтева за издавање дозволе, одузимана дозвола више од два пута за последњих 10 година, дозвола се неће издати.

Образовање лица за занимање возач моторног возила, као и ученика који се за возаче обучавају у оквиру редовног наставног плана и програма, врше средње

стручне школе по прописима које доноси министар надлежан за образовање. Програм образовања ових лица мора обухватити најмање садржај програма утврђеног у складу са овим законом.

Програм оспособљавања припадника министарства надлежног за послове одбране за возаче моторних возила које се обавља у Војсци Србије мора обухватити најмање садржај програма утврђеног у складу са овим законом. Ближе прописе о васпитању и образовању војних лица за возаче моторних возила доноси министар надлежан за послове одбране.

Министарство унутрашњих послова води регистар привредних друштава, односно њихових огранака, односно средњих стручних школа, за које је издало дозволу. Регистар садржи најмање: број уписа у регистар, пословно име привредног друштва, односно огранка, седиште привредног друштва, односно огранка, категорије за које обавља обуку, датум издавања дозволе и датум одузимања дозволе.

Министар надлежан за унутрашње послове доноси ближе прописе о начину вођења регистра из става 9. овог члана.

Образложење:

Став 1.

Присутни на скупу су мишљења да Јавна предузећа могу да дођу у сукоб интереса, јер би средства пореских обвезника користила за прибављање основних и обртних средстава за рад, те би у тржишној конкуренцији са другим привредним друштвима у овој области била привилегована, те да им НЕ ТРЕБА ДОЗВОЛИТИ да обављају ову привредну делатност која има тржишни карактер.

Став 4.

Мислимо да је жеља предлагача била разумна, економски рационална и у складу са Законом из области рада и деловања привредних субјеката.

Став 5.:

У тачки 2 став 5 треба прецизније дефинисати право на практичну обуку, јер се у супротном може десити да једно правно лице пресели инструкторе и возила и седишта фирме на подручје друге полицијске управе.

Члан 208.

Правно лице из члана 207. став 1. овог закона, односно огранак привредног друштва из члана 207. став 4. овог закона, мора да има:

1. најмање једну прописно опремљену школску учионицу за теоријску обуку и полагање возачких испита за најмање 10 кандидата, у власништву привредног друштва, односно средње стручне школе или узету у закуп. Учионица може бити закупљена само за потребе једног правног лица, односно огранка,
2. пословни простор за административне послове у власништву правног лица или узет у закуп. Пословни простор може бити закупљен само за потребе једног правног лица, односно огранка,
3. прописана наставна средства и учила,

4) најмање три возила "В" категорије и најмање по једно возило за остале категорије возила, за које правно лице, односно огранак врши обуку кандидата за возаче, која су регистрована на правно лице или су обезбеђена по основу лизинга. Уколико се не обавља обука кандидата за возаче моторних возила "В" категорије, правно лице мора имати укупно најмање три возила одговарајућих категорија која су регистрована на правно лице или су обезбеђена по основу лизинга,

4. најмање три возила ОНИХ категорија возила, за које правно лице, односно огранак врши обуку кандидата за возаче, која су регистрована на правно лице или су обезбеђена по основу лизинга, а остала возила могу да се узму и у закуп.

Тачка 5:

уређени полигон за почетну практичну обуку возача, који омогућава извођење радњи са возилом прописаних наставним програмом програмом практичне обуке, у власништву правног лица или узет у закуп. ,

5. информациону опрему која омогућава ефикасно повезивање правног лица, односно његовог огранка, са надлежним органом државне управе ради достављања прописаних података,
6. систем за аудио-видео снимање, постављен у учионици, чије карактеристике омогућавају идентификацију свих кандидата и предавача теоријске обуке целим током часа теоријске обуке, односно кандидата и испитивача целим током теоријског испита,
7. систем за аудио-видео снимање, постављен у возилу, чије карактеристике омогућавају идентификацију кандидата и испитивача целим током практичног испита, односно приказ саобраћајне ситуације на путу испред, са стране и иза возила.“ (од 01.01.2017)

Додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

Програм који омогућава доставу прописаних података од стране правног лица из члана 207. став 1. овог закона, односно огранка из члана 207. став 4. овог закона, обезбеђује надлежни орган државне управе. Наведени програм мора обезбедити и повезивање надлежног државног органа са другим државним органима у циљу обезбеђења одговарајућих података којим се утврђује да инструктори вожње, предавачи и испитивачи, који су у радном односу у правном лицу, односно у његовом огранку, односно кандидати за возача, испуњавају прописане услове.

Правно лице из члана 207. став 1. овог закона, односно огранак из члана 207. став 4. овог закона, је дужно да одржава део информационог система који је у правном лицу и систем за аудио-видео снимање, на начин који ће омогућити његове прописане функционалности.

Образложење:

Став 1 тачка 4.

Сматрамо да се анализом показатеља о броју и територијалној распрострањености ауто школа које су до сада добиле дозволу за рад доказује да се мора размишљати о промени услова из става 1 тачка 4 овог Члана. Циљ ових промена мора бити у функцији равномерне, економски рационалне и правичне расподеле могућности коришћења услуга ауто школа од стране грађана – пореских обвезника. Због тога смо и предложили измену тачке 4 става 1 овог члана. На овај начин би се омогућила економски рационалнија и правичнија расподела услуга у области оспособљавања кандидата за возаче на целој територији Републике Србије.

Ауто школе би на овај начин добиле могућност да ефикасније, рационалније и економичније "продају знање", а не возила.

Сматрамо да се на овај начин неби пореметила ИДЕЈА ПРЕДЛАГАЧА да се укрупне ауто школе, али би се елиминисала слабост ове идеје да се УГРОЗИ ПРАВО ГРАЂАНА НА РАВНОПРАВНОСТ и поједини грађани ДИСКРИМИНИШУ.

Став 1 тачка 5.

Приутни сматрају да предлагач нема аргументе којим би оправдао ОБАВЕЗНОСТ у поседовању ПОЛИГОНА. Сматрамо да је сазрело време да се рационално и стручно анализирају потребе, те да се у складу са директивом ЕУ примењују потребе за полигоном. Из тога РАЗЛОГА сматрамо да ПОЛИГОН као обавезан услов за добијање дозволе за рад треба БРИСАТИ из следећих разлога:

- Веома је нерационално, а у многим срединама и непотребно оптерећивати ауто школе ОБАВЕЗОМ да имају полигоне са веома великим и материјалним и техничким захтевима за обављање ДЕЛА ПРАКТИЧНЕ ОБУКЕ који може да се веома безбедно обави и на неком другом простору
- Искусни и веома стручни радници у овој области сматрају да се на полигону непотребно увежбавају вештине до нивоа "жонглирања" што неби требао да буде циљ квалитетне обуке
- Директива европске уније предвиђа могућност да се само неки елементи спретности и знања из практичне обуке МОГУ проверити на посебној површини-ПОЛИГИНУ. (Извод из директиве):

11. Место за изводjenje testa

Deo testa koji se odnosi na ocenu izvodjenja poligonske vožnje može se izvoditi na posebnom poligonu. Gde god je to izvodljivo, deo testa za ocenu ponašanja u saobraćaju treba izvoditi na drumu van naseljenih mesta, auto-puta i magistralnog puta (ili sličnih puteva), kao i na svim vrstama ulica u naseljenim mestima (stambene četvrti, oblasti sa ograničenjem brzine na 30 do 50 km/h, auto-put u naseljenom mestu), koje treba da predstavljaju različite vrste poteškoća sa kojima se vozači najčešće susreću. Takodje je poželjno da se test polaže u

- Предлажемо да се локалне самоуправе обавезу да изграде вишестепене едукативне саобраћајне полигоне за потребе унапређења знања свих учесника у саобраћају са територије локалне самоуправе. У овим центрима би могли да се организују и теоријски испити, округли столови, предавања, семинари и сл.
- Предлажемо да се у делу Практична обука прецизније дефинише да се полигонске радње могу увежбавати на путу, деловима пута или другој јавној површини на којима вршење ових радњи неби угрожавале безбедност саобраћаја

Став 1 сада тачка 5 (предложена као тачка 6)

Сматрамо да је овај услов коректан, јер се не противимо увођењу нових технологија у процес обуке кандидата за возаче које омогућавају ефикаснију и рационалнију обуку.

Став 1 предложене тачке 7 и 8.

Сматрамо да ауто школе не могу да прихвате одредбе из става 1 новопредложених тачки 7 и 8, које је, по нашем мишљењу, предлагач пренео из Правилника у Закон како би избегао реаговање УСТАВНОГ СУДА, из следећих разлога:

- 4) овим одредбама се, без стручних аргумената којим би се доказало да ове обавезе повећавају квалитет оспособљавања кандидата за возаче и у крајњем случају повећавају безбедност саобраћаја, ауто школе

неаргументовано оптерећују новим материјалним и финансијским обавезама и новим одговорностима за функционисање опреме и система који не служе обављању основне делатности за коју је ауто школа регистрована.

- 5) *сматрамо да је циљ увођења ове опреме само повећан надзор над радом ауто школа, а то, ми сматрамо, није делатност ових правних лица. Нисмо против вршења надзора над радом ауто школа, али сматрамо да то није у надлежности ауто школа, те да не може бити ни обавеза финансирања ауто школа.*

Новопредложени став 2.

Сматрамо овај предлог логичним следом тачке 5 из става 1 и као таквог га подржавамо.

Новопредложени став 3.

Сматра овај предлог логичним следом тачке 5 из става 1 и као таквог га подржавамо у том делу, али га НЕ ПОДРЖАВАМО У ДЕЛУ који дефинише обавезу према систему за аудио видео снимање, јер смо ову обавезу предложили за брисање.

Члан 209.

Правно лице из члана 207. став 1. овог закона, односно огранак из члана 207. став 4. овог закона, дужно је да има у радном односу, на одређено или неодређено време:

1) са пуним радним временом, најмање три инструктора возње који имају лиценцу за неку од категорија возила, за које правно лице, односно огранак врши обуку кандидата за возаче, а други инструктори могу да се запосле у складу са Законом о раду.

2) најмање једног предавача теоријске обуке.

3) најмање једног испитивача за сваку од категорија возила за које правно лице врши оспособљавање.

Образложење:

Став 1 тачка 1.

Предложили смо измене одредби из тачке 1 став 1 овог члана НАДАЈУЋИ СЕ да ће предлагач прихватити иницијативу за измену одредби члана 208 став 1 тачка 4 БЕЗНА ЗА БРОЈ ВОЗИЛА У АУТО ШКОЛИ.

После става 1. додају се нови ст. 2, 3. и 4. који гласе:

„Инструктор возње, испитивачи и предавачи, морају имати одговарајућу пријаву на обавезно социјално осигурање у том правном лицу, у складу са одговарајућим прописима.

„Изузетно од става 1. тачка 2. предавач теоријске обуке може бити ангажован и ван радног односа, по основу уговора о допунском раду“.

Образложење:

Став 2 и 3 (новопредложени):

Треба брисати.

Сматрамо да ауто школе не могу да прихвате одредбе из новопредложених ставова 2, и 3 из следећих разлога:

- *Јер одредбе ставова 2 и 3 не припадају овој материји већ материји која је регулисана у Закону о раду.*

Правно лице, односно његов огранак, мора имати лице које ће бити задужено за одржавање информатичког система и система за аудио-видео снимање на начин који ће омогућити њихове прописане функционалности.“

Образложење:

Став 4 (новопредложени)

Треба бристати.

Сматрамо да ауто школе не могу да прихвате одредбе из новопредложеног става 4 из следећих разлога:

- *Јер се обавезе из одредбе става 4 подразумевају, ако се прихвати обавеза увођења информативног система (по нама само у делу комуникације и преноса и преузимања података), па није значајано на који ће начин ту обавезу да изврши ауто школа. Погрешно је да се обавезе запошљавање или дефинисање једног лица за ове послове у овом Закону.*

Члан 210.

Министар унутрашњих послова доноси ближе прописе о условима које мора испуњавати правно лице из члана 207. став 1. овог закона, односно огранак из члана 207. став 4.

Правно лице дужно је да обезбеди испуњеност прописаних услова за обуку кандидата за возаче.

Правно лице ће привремено престати са теоријском обуком кандидата за возаче када престане да испуњава услове:

- 1) из члана 208. став 1. тачка 1) или,
- 2) из члана 208. став 1. тачка 6) или,
- 3) из члана 208. став 1. тачка 7) или,
- 4) из члана 209. став 1. тачка 2), овог закона.

Правно лице ће привремено престати са практичном обуком кандидата за возаче одређене категорије возила када престане да испуњава услове:

- 5) из члана 208. став 1. тачка 4) или,
- 6) из члана 208. став 1. тачка 5) или,
- 7) из члана 208. став 1. тачка 6) или,
- 8) из члана 209. став 1. тачка 1), овог закона.

Правно лице ће привремено престати са организовањем и спровођењем теоријског испита одређене категорије возила када престане да испуњава услове:

- 9) из члана 208. став 1. тачка 1. или,
- 10) из члана 208. став 1. тачка 6) или,
- 11) из члана 208. став 1. тачка 7) или,
- 12) из члана 209. став 1. тачка 3) овог закона, у погледу испитивача који испуњава услове за спровођење теоријског испита.

Правно лице ће привремено престати са организовањем и спровођењем практичног испита одређене категорије возила када престане да испуњава услове:

- 13) из члана 208. став 1. тачка 4. или,
- 14) из члана 208. став 1. тачка 5. или,
- 15) из члана 208. став 1. тачка 6. или,

- 16) из члана 208. став 1. тачка 8. или,
- 17) из члана 209. став 1. тачка 3. овог закона.

О привременом престанку са радом правно лице ће најкасније првог следећег радног дана обавестити орган који врши надзор. За време привременог престанка са радом правно лице не сме вршити оспособљавање кандидата у складу са одредбама овог члана.

Привремени престанак рада може трајати најдуже три месеца.

О завршетку привременог престанка рада, правно лице је дужно да обавести орган који врши надзор најкасније један дан пре почетка наставка са радом.

Изузетно од одредби става 4. тач. 1) и 4) и става 6. тачка 2) овог члана правно лице које има најмање једно возило, односно једног инструктора вожње, категорије „В“, најдуже у року од 30 дана од дана када је престало да испуњава прописане услове из члана 208. став 1. тачка 4), односно члана из члана 209. став 1. тачка 1), може да настави оспособљавање кандидата за возаче категорије „В“. Ако до истека наведеног рока правно лице, односно његов огранак, не обезбеди прописани број возила, односно инструктора вожње категорије „В“, привремено ће престати са радом и тај привремени престанак траје најдуже два месеца.

Образложење: УПОЗОРЕЊЕ ПРЕДЛАГАЧУ

Не желимо да коментаришемо предложене измене у овом члану, јер су оне директна последица измена у предходним члановима 208 и 209 на које смо дали доста СУШТИНСКИХ ПРИМЕДБИ.

Став 10:

Одредбе овог става су практичне и слажемо се са њима, али их треба појаснити прецизирањем рокова.

Члан 211.

У члану 211. став 1. мења се

Правно лице из члана 207. став 1. овог закона, односно огранак из члана 207. став 4. овог закона мора да води на прописан начин, тачно и уредно евиденције које чине:

- 1) регистар кандидата за возаче,
- 2) дневник теоријске наставе,
- 3) регистар о полагању возачког испита,
- 4) регистар издатих потврда о положеном теоријском делу испита,
- 5) регистар издатих уверења о положеном возачком испиту,
- 6) књиге практичне обуке инструктора вожње,
- 7) књижица обуке кандидата за возаче,
- 8) извештаји о обављеном оспособљавању кандидата за возаче.

и гласи:

Правно лице из члана 207. став 1. овог закона, односно огранак из члана 207. став 4. овог закона, мора да води на прописан начин, тачно и уредно прописане евиденције.

Правно лице путем система за аудио-видео снимање сачињава одговарајући запис који је део прописаних евиденција.

Ближе прописе о садржају, начину вођења и роковима чувања евиденција из става 1. овог члана донеће министар унутрашњих послова.

Образложење:

Слажемо се са предложеним изменама осим става 2 који не можемо да прихватимо из разлога који смо навели везано за систем аудио визуелног надзора.

Члан 212.

Обука кандидата за возаче може се започети најраније 12 месеци пре него што кандидат за возача испуни старосни услов из чл. 180. и 182. Став 1. овог закона.

Кандидат не може започети нити вршити обуку и полагати возачки испит у време трајања заштитне мере, односно мера безбедности забране управљања моторним возилом као ни за време док му је возачка дозвола одузета због несавесности.

Образложење:

Упозоравамо предлагача да одредбе става 1 овог члана нису добре, јер се у постојећем предлогу предлагача губи предлог о старосној граници од 17 година у члана 182. Због тога предлагемо да усвојите наш предлог по овим члановима које смо већ навели.

Из овог разлога предлагемо да у ставу бришете речи: " и 182. став 1." , јер по нашем предлогу измена члана 180 и 182 ова граница више није дефинисана у члана 182 већ само у члану 180. овог Закона.

2. Теоријска обука

Члан 213.

Теоријска обука у управљању возилом се остварује по прописаном програму обуке.

Теоријска обука управљања возилом мора да има садржаје који ће омогућити да кандидат након завршетка оспособљавања стекне потребна знања и вештине за самостално и безбедно управљање возилом у саобраћају на путу.

Програм теоријске обуке кандидата за возаче доноси министар унутрашњих послова.

Члан 214.

Теоријска обука обухвата најмање следеће градиво:

1) правила саобраћаја и саобраћајна сигнализација - појам и значај правила саобраћаја, примена правила, појам и значење саобраћајних знакова и знаци које дају овлашћена службена лица,

2) возач - значај и утицај возача на безбедност саобраћаја, особине и поступци возача који утичу на безбедност саобраћаја, социолошки чиниоци који утичу на понашање возача, значај процена саобраћајне ситуације и начин доношења одлука возача, оријентација возача у времену и простору, психолошки чиниоци који утичу на процене, доношење и спровођење одлука возача у току вожње, време реакције, пажња и умор возача, промене код возача које настају услед коришћења алкохола и/или других психоактивних супстанци чија је употреба забрањена пре и за време вожње,

3) пут - појам пута, карактеристике пута које су од значаја за безбедност саобраћаја, утицај временских прилика на стање пута и безбедно одвијање саобраћаја и ноћни услови вожње,

4) возило - појам и особине возила које утичу на безбедно одвијање саобраћаја на путевима, значај и утицај техничке исправности возила на безбедно одвијање саобраћаја, значај и утицај оптерећења и начина оптерећења возила на безбедност саобраћаја, основни склопови и уређаји возила и њихов утицај на безбедност саобраћаја на путу, најчешће неисправности возила и

могућности њиховог отклањања од стране возача расположивом опремом и средствима,

5) пасивна безбедност возила - појам и значај, утицај појединих делова и склопова возила на пасивну безбедност и делови, склопови и уређаји возила чији је основни циљ обезбеђивање пасивне безбедности,

6) остали учесници у саобраћају - појам и њихове особине које утичу на безбедно одвијање саобраћаја, карактеристике понашања у саобраћају деце, старих лица, особа са посебним потребама, пешака, бициклиста, мотоциклиста и других лица, појам, карактеристике и утицај шинских возила на безбедно одвијање саобраћаја, могући утицај животиња на безбедно одвијање саобраћаја на путу,

7) опште одредбе - прописи везани за право на управљање возилом у саобраћају на путу, право учешћа возила у саобраћају на путу, време управљања возилом у саобраћају на путу и одмори возача, поступак у случају саобраћајне незгоде и посебне мере безбедности,

8) мере предострожности приликом напуштања возила,

9) основи економичне вожње и утицај саобраћаја на стање животне средине и њено угрожавање,

10) опасности које настају услед непоштовања прописа из области безбедности саобраћаја, могуће штетне последице непоштовања прописа и казнене мере за учиниоце повреда одредби и прописа из области безбедности саобраћаја (казна затвора, новчана казна, мере безбедности и заштитне мере),

11) теоријско објашњење радњи са возилом у саобраћају на путу и поступање возача у саобраћају на путу - основне радње возилом: полазак, вожња унапред, вожња уназад, промена правца кретања и заустављање возила, укључивање возила у саобраћај на путу, избор брзине кретања возила у зависности од саобраћајне ситуације и услова пута и времена, скретање, обилажење, мимоилажење, претицање, промена саобраћајне траке, полукружно окретање, заустављање и нагло кочење, уступање права првенства пролаза, поступање возача при наиласку и пролазак кроз раскрсницу на којој је саобраћај регулисан правилном десне стране, саобраћајним знаком, светлосним саобраћајним знаком и знацима и наредбама које даје овлашћено лице, поступање возача при наиласку на пешачки прелаз, прелаз пута преко железничке и трамвајске пруге и вожња кроз тунел, поступање возача у условима падавина, смањене видљивости, у ноћним условима и када се креће путем на којем се изводе радови.

У члану 214. после става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

„Пре почетка спровођења теоријске обуке правно лице обезбеђује сваком кандидату, на трајно коришћење, стручну литературу за оспособљавање кандидата за возаче, на коју је сагласност дала комисија коју оснива Агенција.

Комисију из става 2. овог члана сачињавају најмање представници:

18) министарства унутрашњих послова,

19) Агенције за безбедност саобраћаја,

20) правних лица која врше оспособљавање кандидата за возаче,

21) научних институција.

Ближе прописе о начину спровођења теоријске обуке кандидата за возаче доноси министар унутрашњих послова.

Правно лице из члана 207. став 1. овог закона дужно је да теоријску обуку кандидата за возаче обавља на прописан начин.

Образложење:

Нови став 2 и 3:

Сматрамо да не треба прихавтити доношење нових ставова 2 и 3 после става 1 овог члана.

Сматрамо да је непотребно велик значај дат ОБАВЕЗНОЈ ТЕОРИЈСКОЈ ОБУЦИ, а посебно када се узму у обзир услови који су дати и разрађени Правилником или чињеницом да директивом ЕУ то није обавеза, већ могућност која је дата државама као право да је уведу.

Сматрамо да је потребно озваничити програм и ниво теоријског знања које кандидат мора да покаже на теоријском испиту, а да се начин припремања за показивање овог знања у ауто школама не ОБАВЕЗУЈЕ, већ даје као могућност.

Сматрамо да дефинисање начина издавања литературе и давања сагласности на њу као и обавезу правних лица да је кандидату дају у трајно власништво без накнаде не приличи овом Закону и да задире у многа друга права појединаца или правних лица која су дефинисана другим законским актима.

Такође сматрамо да се оваквим дефинисањем обавеза ауто школа онемогућава слобода избора начина припреме савладавање програма теоријског знања које треба да покаже кандидат за возача на испиту.

Са друге стране се омогућава формирање још једне од многих "сумњивих" комисија које ограничавају другима право на изражавање и равноправно учествовање у неким животним областима.

3. Практична обука

Члан 215.

Практична обука обухвата овладавање вештинама у управљању возилом у саобраћају на путу, у погледу:

- 1) провере и припреме возила за безбедно учествовање у саобраћају на путу,
- 2) употребе команди и уређаја возила,
- 3) извођења прописаних полигонских радњи возилом на уређеном полигону,
- 4) извођења радњи возилом у саобраћају на путу из члана 214. став 1. тачка 11) овог закона,
- 5) управљања возилом у саобраћају на путу у насељу, у условима слабог, средњег и јаког интензитета саобраћаја,
- 6) управљања возилом у саобраћају на путу ван насеља, у условима слабог, средњег и јаког интензитета саобраћаја,
- 7) управљања возилом на путу у насељу и ван насеља, у ноћним условима,
- 8) увежбавања радњи возилом и поступање возача у различитим саобраћајним ситуацијама,
- 9) развијања односа поверења и поштовања према другим учесницима у саобраћају, стицања навике помагања другим учесницима у саобраћају и предузимања мера да не дође до саобраћајне незгоде.

Ближе прописе о начину спровођења практичне обуке кандидата за возаче доноси министар унутрашњих послова.

Правно лице из члана 207. став 1. овог закона дужно је да практичну обуку кандидата за возаче обавља на прописан начин.

Образложење:

Став 1 тачка 3.

У складу са предложеном изменом да се полигон као посебна и уређена површина у власништву Правног лица или узета у закуп брише из одредби као обавеза, предлагемо да се и ова тачка прилагоди тако да се дефинише обавеза ОВЛАДАВАЊА ВЕШТИНАМА У ИЗВОЂЕЊУ ПОЛИГОНСКИХ РАДЊИ возилом, али да се не дефинише полигон као обавезно место.

Правилницима треба дефинисати да се ове полигонске радње увешбавају на полигону, јавном путу или другој јавној површине без угрожавања безбедности саобраћаја.

Члан 216.

Са практичном обуком кандидата за возаче може се отпочети тек након што кандидат за возача положи теоријски испит.

Правно лице из члана 207. став 1. овог закона не сме отпочети са практичном обуком кандидата за возача који нема уверење о здравственој способности за категорију возила за коју се обучава, односно отпочети или обављати практичну обуку ако је од издавања тог уверења протекло више од једне године.

Образложење:

Слажемо са понуђеним изменама.

УПОЗОРАВАМО предлагача да је питање рока трајања ЛЕКАРСКОГ УВЕРЕЊА недовољно прецизно дефинисано у овом Закону (Важност у обуци, практичном испиту, при вађењу возачке дозволе) и неусагласено у Правилнику у возачким дозволама.

Члан 217.

Кандидат за возача који врши практичну обуку сме управљати возилом оне категорије за коју се обучава само под надзором инструктора вожње.

Изузетно од става 1. овог члана кандидат за возача може управљати без надзора инструктора вожње возилима категорије **АМ, А1, А2, А, В1 и F, Ф и М** осим приликом обављања почетне практичне обуке на полигону, путу или другој јавној површини уређеном полигону.

Образложење:

Сматрамо да се изменама у овом члану оправдано избацује могућност да се кандидати за било коју од А категорија самостално обучавају.

Сматрамо да је обука за М категорију сувишна, јер за сада не постоји ниједна ауто школа која испуњава овај услов, а и практично таквих захтева од стране грађана и неће бити, јер се она признаје са било којом другом категоријом.

На основу овога смо и предложили измене у ставу 2.

Можда раз,ислити да се овај члан брише, ако се укине М категорија за полагање и Ф пребаци у предложени услов.

4. Права и обавезе кандидата за возаче

Члан 218.

Влада одређује најнижу цену часа теоријске и часа практичне обуке на предлог Министарства унутрашњих послова, а по прибављеном мишљењу министарства надлежног за трговину и услуге.

Правно лице не може одредити нижу цену обуке од цене одређене на начин из става 1. овог члана.

У укупну цену теоријске и практичне обуке укључено је и издавање свих потврда у вези наведених обука и стручна литература из члана 214. став 2. овог закона.

Образложење:

Став 1.

Слажемо са понуђеним изменама У СТАВУ 1. јер се на тај начин констатује да се обука у појединим правним лицима може одвијати у деловима, те је проблем у дефинисању обуке као целине. Упозоравамо предлагача да предложи влади **ЈЕДИНСТВЕНУ ЦЕНУ ПРЕМА КАНДИДАТУ**, јер садашњи начин дефинисања минималне цене дискриминише правна лица у зависности да ли послују у систему ПДВа ли не.

Став 3:

Изнели смо свој став везан за издавање литературе.

Можемо се сложити са идејом да се кандидату обезбеди стручна литература, па чак и варијанту да то буде у цени обуке, али не на предложени начин.

Постављамо практична питања предлагачу:

1. Да ли се овакве међусобне обавезе могу дефинисати Законом, а посебно овим Законом?
2. Чињеница је да кандидат може да мења правно лице. Да ли му свако правно лице мора обезбедити литературу?
3. Да ли се литература мора обезбедити и за теоријску обуку и за практичну обуку? Шта ћемо са допунском обуком?
4. Предвиђено је издавање литературе и у електронском облику. Много је практичније да ова литература буде постављена на неки интернет портал и да буде доступна свима без накнаде.

Члан 219.

Правно лице из члана 207. став 1. овог закона и кандидат за возача обавезно, пре почетка обуке, склапају уговор о условима под којима ће се обавити обука, чије одредбе морају бити у складу са овим законом.

У члану 219. мења се став 2. тако

Овим уговором се морају посебно одредити међусобни односи у случају престанка оспособљавања у том правном лицу.

да гласи:

„Овим уговором се мора посебно утврдити да је кандидат за возача упознат да ће се током теоријске обуке, теоријског испита и практичног испита вршити аудио и видео снимање, као и прописати међусобни односи у случају престанка оспособљавања у том правном лицу.“

Правно лице не може почети обуку кандидата за возача пре него што буде склопљен уговор из става 1. овог члана.

Образложење: ПРИМЕДБА И УПОЗОРЕЊЕ ПРЕДЛАГАЧУ

Став 2:

Сматрамо да је уговарање обавеза између пружаоца и примаоца услуга интерна ствар те две стране и да се овакви односи регулишу другим Законом, па је непотребно да се дефинишу и овим законом, јер немају ама баш било какве међуобне везе.

Став о видео надзору смо изнели. Ако се не прихвати горе наведена примедба онда вас молимо да размотрите наш јасно изражен став око аудио видео надзора.

Нисмо уверени да ће само упознавање кандидата са чињеницом да ће на предавању или на испиту бити снимани бити довољно да елиминише проблем везан за чување и заштиту интегритета личности, јер се кандидату не даје друга могућност.

Зато предлагемо да се правна служба предлагача још једном упозна са овим проблемом, те на предлог ОВЕ АСОЦИЈАЦИЈЕ ИЗОСТАВИ предложени нови став 2, па да чак и ревидира комплетан члан ускладу са нашим аргументованим примедбама.

Члан 220.

Правно лице из члана 207. став 1. овог закона на захтев кандидата издаје потврде о завршеној теоријској и практичној обуци и потврде о броју сати теоријске и практичне обуке које је имао кандидат у случају престанка оспособљавања у том правном лицу.

Потврде се морају издати **након завршене теоријске и практичне обуке, односно у случају прекида наведених обука**, у року од три дана од дана подношења захтева.

Образложење:

Слажемо се са понуђеним изменама

5. Предавач теоријске обуке

Члан 221.

Предавач теоријске обуке мора да испуњава прописане услове и да има дозволу (лиценцу) за предавача теоријске обуке.

Предавач теоријске обуке мора испуњавати следеће услове:

1. да има најмање вишу стручну спрему саобраћајне струке - смер друмски саобраћај или високу стручну спрему друге струке и најмање пет година радног искуства у области безбедности саобраћаја,
2. да има најмање три године возачку дозволу за возила В категорије,
3. да има положен стручни испит за предавача,
4. да му за последње две године није изречена мера забране управљања возилом,
5. да у последње четири године није правноснажно осуђиван за кривична дела: тешка дела против безбедности јавног саобраћаја, **из групе против живота и тела, против службене дужности, као и да се против њега не води истрага за ова кривична дела, односно није подигнута оптужница за ова кривична дела.**

Дозволу (лиценцу) из става 1. овог члана издаје,обнавља и одузима Агенција.

Дозвола (лиценца) за предавача теоријске обуке има рок важења пет година.

Дозвола (лиценца) из става 1. овог члана ће се обновити предавачу теоријске обуке ако је:

- 1) присуствовао обавезним семинарима унапређења знања,
- 2) положио испит провере знања.

Уколико је предавачу теоријске обуке, до датума подношења захтева за издавање дозволе за предавача теоријске обуке, одузимана дозвола (лиценца) више од два пута за последњих 10 година, дозвола се неће издати.“

Изузетно од претходних ставова, Агенција ће универзитетском професору, који је биран за област безбедност друмског саобраћаја, на његов захтев, издати дозволу (лиценцу) из става 1. овог члана.

Послове наведене у ставу 3. овог члана Агенција обавља као поверене.

Образложење:

Став 2. Тачка 4

Ако је жеља предлагача била да се овај услов изједначи са условима за испитивача онда се слажемо са овим предлогом. Ипак сматрамо да овако строг критеријум може бити контрапродуктиван, јер може да доведе до мањка предавача.

Став 2 тачка 5:

Посебно смо против уопштеног дефинисања кривичних дела, јер сматрамо да у обзир треба узимати само дела из области безбедности саобраћаја. Такође не видимо разлог да одузимамо право на рад лицу којем није доказано кривично дело.

Став 6:

Сматрамо да је овај критеријум престрог, нарочито по дужини посматраног периода.

Став 7:

У ставу 7 је дефинисана безусловна додела лиценце за предаваче универзитетским професорима. Ми не можемо да схватимо овакав захтев универзитетских професора, иако им логично по хијерархији ово припада, али ако њима то не смета нека им је на част.

Члан 222.

Програм за полагање стручног испита за предавача теоријске обуке обухвата садржаје из области:

- 1) саобраћајне етике,
- 2) безбедности друмског саобраћаја,
- 3) прописа безбедности саобраћаја, обуке возача и полагања возачких испита,
- 4) теорије извођења радњи са возилом у саобраћају на путу,
- 5) методику извођења теоријске обуке.

Програм за полагање стручног испита за предавача теоријске обуке, програм обавезних семинара унапређења знања, начин полагања стручног испита и полагања провере знања, роковима за одржавање семинара и изглед и садржај обрасца дозволе (лиценце) ближе ће прописати министар надлежан за послове саобраћаја на предлог Агенције.

У члану 222. став 3. мења се

Агенција спроводи стручни испит, организује семинаре унапређења знања, обавља проверу знања, прописује и води регистар издатих дозвола (лиценци) за предавача теоријске обуке.

и гласи:

Агенција организује припремну наставу за полагање стручног испита, спроводи стручни испит, организује семинаре унапређења знања, обавља проверу знања, прописује и води регистар издатих дозвола (лиценци) за предавача теоријске обуке.

Послове из става 3. овог члана Агенција обавља као поверене.

Образложење:

Став 3:

Мислимо да је предлагач на овај начин изашао у сусрет Агенцији која је својим Правилником дефинисала организацију припремне наставе. Сматрамо ПРИПЕМНУ НАСТАВУ непотребно, јер се ипак ради о високо образованим лицима. Нарочито не ОБАВЕЗНОМ.

Сматрамо да се Правилником АБСа НЕ МОЖЕ ОБАВЕЗАТИ кандидат за Предавача да похађа припремну наставу, јер то вређа достојанство високообразованог човека. Наиме овом обавезом се тврди да високообразован човек НИЈЕ СПОСОБАН да се самостално припреми за полагање једног испита.

Напомињемо да је чланом 225 став 2. дефинисана обавезност семинара унапређења знања за инструкторе. Овим чланом није дефинисана обавезност припремне наставе, те се не може ни Правилником дефинисати ни овде, али аналогно томе ни код предавача.

6. Инструктор вожње

Члан 223.

Инструктор вожње образује се у систему средњег образовања.

Испит за инструктора вожње може полагати возач који је навршио 21 годину живота и има најмање три године возачку дозволу за возаче возила оне категорије за коју полаже испит за инструктора вожње.

Ближе прописе о програму, условима и начину образовања и полагања испита за инструктора вожње доноси министар надлежан за послове образовања.

Члан 224.

Практичну обуку може да обавља инструктор вожње који испуњава прописане услове и има дозволу (лиценцу) за инструктора вожње.

Инструктор вожње мора испуњавати следеће услове:

1) да има положен испит за возача инструктора или стечену (јавну школску исправу) школску диплому за инструктора вожње одговарајуће категорије,

2) да је здравствено способан,

3) да у последње четири године није правоснажно осуђиван за кривична дела: тешка дела против безбедности јавног саобраћаја, из групе против живота и тела, против службене дужности, као и да се против њега не води истрага за ова кривична дела, односно није подигнута оптужница за ова кривична дела.

Дозволу (лиценцу) из става 1. овог члана издаје, обнавља и одузима Агенција.

Дозвола (лиценца) за инструктора вожње има рок важења пет година.

Дозвола (лиценца) из става 1. овог члана ће се обновити инструктору вожње ако је:

1) присуствовао обавезним семинарима унапређења знања,

2) положио испит провере знања и

3) здравствено способан.

Дозвола за инструктора вожње одређене категорије важи само у време када и његова возачка дозвола за ту категорију возила.

Уколико је инструктору вожње, до датума подношења захтева за издавање дозволе за инструктора вожње, одузимана дозвола (лиценца) више од два пута за последњих 10 година, дозвола се неће издати.

Послове из става 3. овог члана Агенција обавља као поверене.

Образложење:

Слажемо се са предложеним изменама

Члан 225.

Агенција организује семинаре унапређења знања, обавља проверу знања, прописује и води регистар издатих дозвола (лиценци) за инструктора вожње.

Програм обавезних семинара унапређења знања, начин полагања провере знања, рокове за одржавање семинара и изглед и садржај обрасца дозволе (лиценце) ближе ће прописати министар надлежан за послове саобраћаја на предлог Агенције.

Послове из ст. 1. и 2. овог члана Агенција обавља као поверене.

Члан 226.

Инструктор вожње може практичну обуку обављати само са кандидатима за возаче који се оспособљавају код правног лица из члана 207. став 1. овог закона у којем је он у радном односу, у складу са одредбама члана 209. овог закона.

За време извођења практичне обуке, инструктор вожње мора код себе имати возачку дозволу (лиценцу) за инструктора вожње.

За време извођења практичне обуке, инструктор вожње мора код себе имати књигу практичне обуке инструктора вожње и књижицу обуке кандидата за возача и дужан их је дати на увид овлашћеном службеном лицу Министарства унутрашњих послова.

Образложење:

Слажемо се са предложеним изменама.

Члан 227.

Инструктор вожње може имати највише осам часова практичне обуке кандидата за возаче у току радног дана.

Инструктор вожње између два радна дана мора имати прекид у обављању своје делатности у трајању од најмање 11 сати.

Инструктор вожње између часова практичне обуке мора имати одмор у трајању од најмање 10 минута, осим када са истим кандидатом за возача изводи два спојена часа, након чега мора имати одмор у трајању од најмање 20 минута.

У току недеље инструктор вожње мора имати најмање један слободан дан.

Образложење:

Слажемо се са предложеним изменама.

Члан 228.

За време обављања практичне обуке у возилу могу се налазити инструктор вожње који обучава кандидата, други инструктори вожње из правног лица, кандидат за возача и лица која врше надзор.

За време практичне обуке кандидат за возача код себе мора имати и ставити на увид доказ о здравственој способности за возача, потврду о положеном теоријском испиту, личну карту, односно други документ са фотографијом уколико због старости не испуњава услов за издавање личне карте.

Час практичне обуке не може почети док се инструктор вожње не увери да су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана.

Изузетно од става 1. овог члана, за време обављања практичне обуке у возилу се могу налазити још највише два кандидата за возача који се оспособљавају у том правном лицу за управљање возилом те категорије, осим у случају практичне обуке кандидата за возаче моторних возила категорија А, А1, А2, АМ, F, М и В1.

Образложење:

Став 1.

У овом ставу смо предложили да у возилу може да се налази и инструктори из правног лица ради унапређења знања, усаглашавањ праксе и метода и сл.

Такође смо предложили да може да присуствују "лица која врше надзор" уместо термина "лице које врши надзор", јер је логично и оправдано да лице које у име правног лица врши неку врсту интерног надзора може да присуствује практичној обуци.

Став 2.

Сматрамо да треба БРИСАТИ " потврду о положеном теоријском испиту," из става 2 јер, то има у књижици кандидата.

Новопридодати став 4

је добар, јер дозвољава присуство других кандидата што омогућава коришћење методског облика "посматрање и уочавање" у обуци. Ова могућност проширује могућност да се користи шири простор за обуку.

Можда се у овај став могу имплементирати наши предлози у ставу 1.

7. Возила за оспособљавање кандидата за возаче

Члан 229.

Возило за оспособљавање кандидата за возаче возила В категорије мора имати уграђене дупле ножне команде, осим команде за убрзавање, а возила категорије С и D уместо дуплих команди могу имати уграђену команду помоћне-паркирне кочнице на дохват руке инструктора вожње.

Возило за оспособљавање кандидата за возаче возила В категорије не може имати аутоматски мењач, **осим када се ово возило користи за оспособљавање кандидата са инвалидитетом.**

Став 3. мења

Моторно возило категорије В, C1, C, D1 и D мора имати уграђен тахограф.

и гласи:

Моторно возило за оспособљавање кандидата за возаче категорије А1, А2, А, В, C1, C, D1 и D мора имати уређај који омогућава најмање регистровање података о тренутној позицији возила, траси кретања, пређеном путу и брзини возила, за време спровођења практичне обуке и практичног испита, односно њихову аутоматску доставу у базу података о кретању возила за оспособљавање кандидата за возаче, која представља део евиденције о оспособљавању кандидата за возаче.

Ближе прописе о условима које морају испуњавати возила за оспособљавање кандидата за возача и начину рада уређаја из члана 229. става 3. овог члана, у погледу доставе и евидентирања података о кретању возила, доноси министар унутрашњих послова.

Образложење:

Став 2.

Сматрамо да возила са аутоматским мењачем могу да одговарају потребама кандидата за возаче које имају одређене телесне недостатке. То треба усагласити са одредбама дефинисаним у члану 231.

Став 3.

БРИСАТИ.

Оваква обавеза није дефинисана у ДИРЕКТИВАМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ.

Не постоји доказ о њеној оправданости везаној за повећање безбедности саобраћаја, квалитета и ефикасности обуке.

Законом је прописано која возила морају имати тахографе. Та обавеза је усклађена са Европским правилима.

Члан 230.

Моторно и прикључно возило за оспособљавање кандидата за возаче, када учествује у саобраћају и када се на њему оспособљава кандидат за возача, мора бити означено на прописан начин.

Ближе прописе о начину означавања возила из става 1. овог члана донеће министар унутрашњих послова.

Став 2. мења се и гласи:

„Ближе прописе о условима које морају испуњавати возила за оспособљавање кандидата за возача и начину рада уређаја из члана 229. става 3. овог члана, у погледу доставе и евидентирања података о кретању возила, доноси министар унутрашњих послова.“

Образложење:

Слажемо се са изменама у ставу 1.

Став 2.

Мислимо да став 2 не треба мењати, јер се он односи на одредбе из става 1.

Наиме предложене измене припадају предходном члану 229 и то ставу 3 који смо предложили за брисање. Ово је **ОЧИГЛЕДНА ГРЕШКА** предлагача.

Члан 231.

Оспособљавање кандидата за возача који је особа са инвалидитетом, може се обављати на возилу произведеном или преправљеном у складу са његовим потребама иако није регистровано на правно лице из члана 207. став 1. овог закона, односно није обезбеђено по основу лизинга.

Образложење:

Слажемо се са предложеним изменама.

8. Возачки испит

Члан 232.

На возачком испиту се утврђује да ли је кандидат стекао теоријска и практична знања и вештине потребне за самостално и безбедно управљање возилом у саобраћају на путу.

Возачки испит се спроводи на српском језику, односно језицима националних мањина у складу са законом.

Возачки испит се састоји из две целине: теоријског испита и практичног испита.

Кандидат је положио возачки испит када положи теоријски испит и практични испит.

У члану 232. став 5. мења се

О положеном теоријском испиту правно лице из члана 207. став 1. овог закона издаје потврду, најкасније у року од три дана од дана када је кандидат за возача положио теоријски испит.

и гласи:

О положеном теоријском испиту правно лице из члана 207. став 1. овог закона, односно огранак из члана 207. став 4. овог закона, на захтев кандидата за возача, издаје потврду најкасније у року од три дана од дана подношења захтева.

Кандидату за возача који је положио возачки испит правно лице из члана 207. став 1. овог закона издаје уверење у року од три дана од дана подношења захтева.

Ближе услове о организовању, спровођењу и начину полагања возачког испита, вођењу евиденција, роковима њиховог чувања и условима које мора да испуни возило на којем се врши обука и обавља возачки испит, прописује министар унутрашњих послова.

Образложење:

Слажемо се са предложеним изменама.

Члан 233.

Теоријски испит се полаже путем теста чија испитна питања обухватају садржај програма из члана 214. овог закона.

Практични испит се полаже из управљања возилом на уређеном полигону и у саобраћају на јавном путу и том приликом се утврђује да ли кандидат за возача има знања, вештину и поступања у складу са одредбама члана 215. овог закона.

Образложење:

Став2:

Сматрамо да се у овом члану треба избацити обавеза полагања испита на полигону. Директива ово не обавезује, већ само у неким случајевима напомиње "да се неки елементи знања и вештине МОГУ проверити на посебној површини"

11. Mesto za izvodjenje testa

Deo testa koji se odnosi na ocenu izvodjenja poligonske vožnje može se izvoditi na posebnom poligonu. Gde god je to izvodljivo, deo testa za ocenu ponašanja u saobraćaju treba izvoditi na drumu van naseljenih mesta, auto-puta i magistralnog puta (ili sličnih puteva), kao i na svim vrstama ulica u naseljenim mestima (stambene četvrti, oblasti sa ograničenjem brzine na 30 do 50 km/h, auto-put u naseljenom mestu), koje treba da predstavljaju različite vrste poteškoća sa kojima se vozači najčešće susreću. Takođe je poželjno da se test polaže u

Члан 234.

Испитна питања за теоријски испит су јавна и одређује их Министарство унутрашњих послова.

Комбинација испитних питања садржана у тесту је службена тајна и одређује је Министарство унутрашњих послова.

У члану 234. додаје се нови став 3. који гласи:

„Испитна питања се сачињавају на основу стручне литературе за оспособљавање кандидата за возаче из члана 214. став 2. овог закона.“.

Образложење:

Став 3.

Сматрамо да је непотребно убацивати став 3, јер би он само у пракси искомпликовао ситуацију.

Мислимо да испитна питања треба саставити на основу програма теоријског знања или теоријске обуке, а не на основу литературе. Литература се онда ствара на основу ових питања. Слобода избора литературе и начина припремања кандидата за испит мора да остане неприкосновена.

Практично питање: Шта ако АБС да сагласност неколицини аутора који се у неким елементима разликују, па МУП састави питање из те области.

Члан 235.

У члану 235. став 1. мења се

Теоријском испиту може приступити кандидат за возача којем је издата потврда о завршеној теоријској обуци за возача одређене категорије.

тако да гласи:

Теоријском испиту може приступити кандидат за возача који је завршио прописану теоријску обуку за возача одређене категорије.

Практичном испиту може да приступи кандидат за возача:

- 1) који је здравствено способан за возача одређене категорије,
- 2) који испуњава старосни услов за стицање права управљања возилом одговарајуће категорије,

Став 2. тачка 3) мења се

3) коме је издата потврда о положеном теоријском испиту при чему од дана полагања теоријског испита не сме проћи више од једне године.

и гласи:

3) који је положио теоријски испит при чему од дана полагања теоријског испита не сме проћи више од осамнаест месеци,

4) који је завршио практичну обуку одговарајуће категорије.

5) коме је издата потврда о положеном испиту из прве помоћи.

Кандидат за возача након завршене обуке подноси пријаву за полагање теоријског, односно практичног испита.

Кандидат за возача уз пријаву мора да поднесе доказе о испуњености услова из ст. 1. и 2. овог члана и члана 237. став 6. овог закона.

Испуњеност услова за полагање испита из ст. 1. и 2. овог члана утврђује правно лице које обавља обуку возача.

Министарство унутрашњих послова поништиће теоријски испит или практични испит или возачки испит, ако нису били испуњени услови за излазак кандидата на испит и то:

- 1) теоријски испит у року од једне године од дана положеног теоријског испита,
- 2) практични испит, ако нису били испуњени услови из става 2. тачка 1) или тачка 3) или тачка 4) овог члана у року од једне године од дана положеног практичног испита,

3) возачки испит, ако нису били испуњени услови из става 2. тачка 2) овог члана у року до навршених година прописаних за добијање возачке дозволе одговарајуће категорије.

Образложење:

Став 1.

Слажемо се са изменама

Став 2 тачка 3:

Слажемо се са променама.

Став 2. Тачка 5.

Сматрамо да треба брисати одредбу из тачке 5 става 2, јер овај услов није директно везан за процес оспособљавања кандидата за возаче, већ за добијање возачке дозволе, те га као таквог треба оставити као услов у члану 179 овог Закона. На овај начин се процес оспособљавања кандидата неће успоравати и прекидати услед проблема који могу настати у функционисању Правних лица које спроводе полагање испита из Прве помоћи.

Постављамо, по нама, оправдано питање: Шта значи појам "поднесе доказ о испуњености услова"? Да ли то значи да кандидат мора само да поднесе на увид или да приложи ова документа. УПОЗОРАВАМО да су нека документа саставни део Књижице кандидата која може да се користи за додатне активности кандидата.

Друго питање: Зашто то мора да се прикаже уз ПРИЈАВУ када у ставовима 1 и 2 јасно стоји: ДА КАНДИДАТ МОЖЕ ПРИСТУПИТИ ИСПИТУ када итд.

Предлажемо да предлагач размисли да ове услове из ставова 4 и 5 БРИШЕ, јер у пракси само компликују реализацију процеса.

Члан 236.

Возачки испит организује и спроводи правно лице из члана 207. став 1. овог закона.

Возачки испит се полаже пред испитном комисијом која се састоји од два члана, од којих је један испитивач полицијски службеник, а други је испитивач из правног лица.

Испитивача полицијског службеника одређује надлежни старешина, у складу са одредбама члана 238. овог закона, а испитивача из правног лица одговорно лице у правном лицу.

У члану 236. став 4. мења се

О полагању возачког испита испитна комисија сачињава записник у два примерка од којих се један чува у правном лицу, а други код територијално надлежне организационе јединице Министарства унутрашњих послова.

и гласи:

О полагању возачког испита испитна комисија сачињава записник који се издаје кандидату на његов захтев.

Правно лице из члана 207. став 1. овог закона је дужно да возачки испит организује и спроводи на прописан начин.

Став 6. мења се

Кандидат је положио возачки испит ако оба испитивача дају позитивну оцену на теоријском и практичном испиту.

и гласи:

Кандидат је положио теоријски испит када испитивачи утврде да је постигао прописан број поена за позитивну оцену.

Додају се нови ст. 7. и 8. који гласе:

Кандидат је положио практични испит ако оба испитивача дају позитивну оцену на практичном испиту. Позитивну оцену на практичном испиту испитивач ће дати кандидату који приликом спровођења испитног задатка није угрозио себе ни друге учеснике у саобраћају, није учинио ниједну грешку прописану као недозвољену и нема више од прописаног броја негативних бодова.

Ако је испитивач из правног лица истовремено и инструктор возње у том правном лицу не може бити члан испитне комисије на испиту кандидата за возача чију је практичну обуку вршио.

Образложење:

Став 4, 6 и 7.

Слажемо се са предложеним изменама и допунaма.

Став 8 (новопредложени)

Присутни не могу НИ ПОД КОЈИМ УСЛОВОМ да прихвате одредбе овог става из следећих разлога:

- Аргументован је делимичном применом директиве ЕУ, па је самим тим ДИСКРИМИНАТОРСКИ.*
- На овај начин се веома компликује организовање испитних комисија, па самим тим и самих испита*
- Ауто школе се доводе у незавидну, а у неким случајевима и безизлазну ситуацију код организације испита*
- У пракси се тешко може реализовати, јер је унапред осуђен на слободна тумачења у случајевима када је једног кандидата обучавало више инструктора-испитивача било из истог или више правних лица и сл*
- Нема аргумената да ће то побољшати квалитет испита или повећати безбедност саобраћаја*